

הגיליון מבוסס על ספרי "נתיבי הלכה" על מסכתות הש"ס:
בהסכמת הרבנים הגאונים: הרב שריה דבליצקי זצ"ל,
ויבדלחט"א הרב אשר וייס
והרב שריאל רוזנברג שליט"א.
הארות והערות יתקבלו בברכה.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב שלום אולתן בן הרב ישראל זצ"ל

טבילה שנייה של כהן גדול ולבישת בגדי הבד

(ל"ד ב') **משנה:** (לאחר הקרבת התמיד) הביאוהו לבית הפרוה (לטבול טבילה שניה שהיא טעונה מקום קדוש) ובקודש הייתה. פירסו סדין של בוך (פשתן) בינו לבין העם.

(המשך **משנה:**) (1) קידש ידיו ורגליו (משום פשיטת הבגדים) ופשט (בגדי הזהב). (2) רבי מאיר אומר (שני הקידושים משום הלבישה, לפני טבילה ואחריה): פשט (ואח"כ) קידש ידיו ורגליו.¹

(המשך **משנה:**) ירד וטבל, עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי לבן. לבש וקידש ידיו ורגליו.

(המשך **משנה:**) בשחר² היה לובש פלוסין (מפשתן של מדינת פלוסין, שהוא חשוב ומעולה) של שנים עשר מנה. בין הערבים (בגדים שלובש להוצאת כף ומחתה), הנדויין (שהיו מפשתן מארץ כוש) של שמונה מאות זוז (שהם שמונה מנה). דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים: בשחר היה לובש של שמונה עשר מנה. ובין הערבים של שנים עשר מנה. (סך הכל (לחכמים) שלושים מנה. אלו משל ציבור. ואם רצה להוסיף, מוסיף משלו.

(ל"ה א') (שנינו, הכל שלושים מנה. ומקשה) ותנא, מנייא אתא לאשמועינן?

(ומתרץ) הא קמ"ל דבציר מהני לא נעביד. הא אי בציר מהני (דשחרית משמונה עשר) וטפי אהני (דערבית משנים עשר), לית לן בה.

(ל"ה ב') **תני** רב הונא בר יהודה, ואמרי לה רב שמואל בר יהודה: אחר שכלתה עבודת ציבור, כהן שעשתה לו אמו כותונת (היה) לובשה (עם שאר בגדי לבן) ועובד בה עבודת יחיד (הוצאת כף ומחתה שאינה לצורך כפרת הציבור, אלא לפי שמוטלת עליו לפנות את המקום), ובלבד שימסרנה לציבור.

(ומקשה) פשיטא (שעובד בה. שהרי מוסרה לציבור, ואם כן של ציבור היא)?

(ומתרץ) מהו דתימא נחוש שמא לא ימסרנה יפה יפה, קמ"ל.

שיטות הראשונים

בגדי לבן של שחר ושל בין הערביים: הלכה כחכמים, שסך הכל שלושים מנה. נראה **מרש"י** שכל ארבעת בגדי לבן שלובש כהן גדול בשחר צריך שיהיו חשובים משל בין הערביים. ודעת **הרמב"ם** שהאמור במשנה מתייחס לכותונת בלבד.³ וכתב **המאירי**, ומכל מקום, דברים אלו אם לא עשה לא עיכב, אלא שראוי לעשות כן למצוה.⁴

¹ התבאר לעיל, ל"א ב', סוגיית 'קידושים וטבילות של כהן גדול'.

² לא שחר ממש קאמר, שהרי עבודת התמיד בבגדי זהב היו נעשות, אלא פירושו לעבודת היום הסמוכה לשחר (כגון עבודת הפר והשעיר). מאירי.

³ זה לשון הרמב"ם: "בגדי לבן הן ארבעה פלים שמשמש בהן כהן גדול ביום הכפורים: כתנת, ומכנסים, ואבנט, ומצנפת. וארבעתם לבנים, וחוטן כפול ששה, ומן הפשתן לבדו הם. ושתי כתנות אחרות היו לו לכהן גדול ליום הכפורים, אחת לובשה בשחר ואחת בין הערבים, ושתיהן בשלושים מנה משלהקדש..."

הגיליון מבוסס על ספרי "נתיבי הלכה" על מסכתות הש"ס:
בהסכמת הרבנים הגאונים: הרב שריה דבליצקי זצ"ל,
ויבדלחט"א הרב אשר וייס
והרב שריאל רוזנברג שליט"א.
הארות והערות יתקבלו בברכה.

בעזה"ש
ה סיון תשפ"א
מסכת: **יומא** | פרק: **ג** | דף: **ל"ה**

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב שלום אולתן בן הרב ישראל זצ"ל

כהן שעשתה לו אמו כותונת לובשה ועובד בה עבודת יחיד: כתב הרמב"ם "כל בגדי כהנים אינן באין אלא משל צבור. ויחיד שהתנדב בגד מבגדי כהנה - מוסר אותו לצבור, ומתן".⁵

⁴ מקורות: רש"י (ד"ה בשחר). רמב"ם (פירוש המשנה; הל' כלי המקדש חג; ועיי"ש משנה למלך שתמה על דבריו). מאירי (ל"ד ב', ד"ה ושאלו).

⁵ הקשה המשנה למלך מסוגיין תני רב יהודה וכו' **אחר שכלתה עבודת ציבור**, כהן שעשתה לו אמו כותונת לובשה ועובד בה עבודת יחיד ובלבד שימסרנה וכו' דנראה מסוגיא זו דדווקא לעבודת יחיד מהני מסירה לציבור, אבל לעבודת ציבור לא. והרמב"ם סתם וכתב, דיחיד שהתנדב בגד מבגדי כהונה מוסרו לציבור ומותר, ולא חילק בין עבודת יחיד לעבודת ציבור. הן אמת דבירושלמי לא חילקו בין עבודת יחיד לעבודת ציבור, אך בש"ס דילן חילקו, והוא תימה דשבק ש"ס דילן ופסק כהירושלמי! מקורות: רמב"ם (הל' כלי המקדש חג, ח).